

ՌԻՍԻՔԵՆ ՍՆԱԿ

Միրո մրմունջ

Անոնք գացի՛ն խորհուրդով ու գաղտնիքով բեռնաւոր,
Գացի՛ն նաւերը սիրոյս իմ աչքերուս առջևէն,
Տրտուկնին վեր, դէպի մո՛րթ եզերքները հեռաւոր,
Առագաստնե՛րը գինով մայրամուտի գաղջ հովէն:
Ու տեսայ որ, հինաւորց դիցուհիի պէս աղուոր,
Իրենց ձիւնի անարատ սրբութեան մէջ համօրէն,
Թւերնին վեր, անծանօ՞թ ափունքներու ուխտաւո՛ր,
Անրջանքիս կարապնե՛րը սահեցան յամբօրէն . . .
Իրիկուն է: Կը դիտեմ ես լո՛յծ անհունը ջուրի.
Հովը լրո՞հկ կը պատմէ ինձի յուշքեր երջանիկ,
Ու անպատո՛ւմ խորհուրդով անսահման ջո՛ւրը կ՛նուի:
Քար ու փրփուր ափին վրայ կը համբուրուին իմ առջիս . . .
Ես կը դիտեմ հեռաւոր հորիզոններն ուր լրո՞հկ
Գացին նաւե՛րը սիրոյս ու կարապներն անուրջիս:
Անոնք գացին խորհուրդո՛վ ու գաղտնիքով բեռնաւոր . . .
